

Sygn. akt VI GC 46/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: B. B. (...) Firma (...) - Handlowa (...) w C.

przeciwko: H. S. (...) H.U. S.-M. w W.

o zapłatę

I.zasądza od pozwanego H. S. (...) H.U. S.-M. w W. na rzecz powoda B. B. (...) Firma (...) - Handlowa (...) w C. kwotę 127.161,53 zł (sto dwadzieścia siedem tysięcy sto sześćdziesiąt jeden złotych 53/100) z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od dnia 30 października 2015r. do dnia zapłaty,

II.zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.976,00 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 46/16

UZASADNIENIE

Powód B. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego H. S. kwoty 127.161,43 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dostarczył pozwanemu piasek kopany oraz kruszywo wraz z transportem na prowadzoną przez pozwanego budowę.

Powód podał też, że pozwany osobiście podpisywał dowody dostawy WZ dostarczonego towaru. Na dostarczony towar powód wystawił faktury VAT, które również dostarczył pozwanemu. Mimo wezwania do zapłaty pozwany nie zapłacił należności z faktur objętych pozwem.

W sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego sprzeciw złożył pozwany. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. Pozwany przyznał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej kupował u powoda kruszywo na prowadzoną przez siebie budowę w miejscowości K.. Przyznał, że powód dostarczał na prowadzoną budowę kruszywo a dowodem odbioru towaru były dokumenty WZ , na których kwitował odbiór towaru. Pozwany zarzucił, że jego zdaniem nie otrzymał tej ilości towaru, która została wskazana w dokumentach WZ a w szczególności ilość surowca wskazana w fakturach nie zgadza się z ilością podaną w dokumentach WZ. Pozwany nie miał możliwości ważenia towaru na budowie, nie mógł też uczestniczyć w czynnościach ładunkowych. Pozwany zarzucił, że kierowcy powoda dowozili surowiec z kopalni

bezpośrednio na jego budowę. Dlatego też zdaniem pozwanego powód powinien udokumentować również dokonane dostawy dokumentami wagowymi pochodzącymi wprost z kopalni – tak jak inni dostawcy, którzy również dostarczali kruszywo pozwanemu.

Zdaniem pozwanego szacunkowo powód zawyżył ilość dostarczonego materiału o około 5% całości współpracy na kwotę około 13.000 zł . Ponadto wskazał, iż w celu ugodowego rozwiązania sporu pomiędzy stronami powód zaproponował pozwanemu ugode, na podstawie której godził się na obniżenie zapłaty za towar o 10.000 zł . Zdaniem pozwanego wskazuje to dodatkowo , że wynagrodzenie żądane przez powoda nie należy mu się i jest zawyżone.

Pozwany wniósł również o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania toczącego się w Prokuraturze Rejonowej w K. w której toczy się postępowanie dotyczące dostaw kruszywa przez powoda pozwanemu, z zawiadomienia pozwanego o popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 kk.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu oraz wskazał, że zarzuty pozwanego nie są zasadne. W szczególności podał, że każdy samochód z materiałem na budowę prowadzoną przez pozwanego wyjeżdżał od powoda ze składu , a nie jak to przedstawił pozwany z kopalni. Każdy ładunek był ważony w składzie powoda , a waga kruszywa zapisywana na dokumentach WZ , które pozwany osobiście kwitował i potwierdzał odbiór kruszywa w ilości wskazanej do dokumentach WZ. W tych dokumentach, które są jedynymi dokumentami wagowymi widnieje dokładna ilość dostarczonego pozwanemu kruszywa i dokumenty te znajdują się w aktach niniejszej sprawy. Nie jest możliwe dostarczenie pozwanemu dokumentów wagowych z kopalni , ponieważ wagi kruszywa na tych dokumentach nie będą się pokrywały z wagami dostaw do pozwanego. Powodem tego jest fakt, że kruszywo z kopalni było dostarczane do firmy powoda, gdzie było rozładowywane na hałdę. Z tego składu kruszywo ładowano na samochód, którym było dostarczane na budowę pozwanego. Powód wskazał, iż na składzie w każdym momencie posiada przynajmniej dwa tysiące ton surowca, więc nie jest możliwe wskazanie, że dokładnie taka ilość jaka została dostarczona na skład powoda, wyjechała na budowę pozwanego. Ilość surowca, która był dostarczana na skład powoda nie będzie się dokładnie pokrywała z ilościami, które powód dostarczał pozwanemu. Dokumenty WZ z kopalni przedstawiają większe ilości, niż te dostarczone pozwanemu z tego względu, że pozwany nie jest jedynym odbiorcą powoda a inni kontrahenci również kupują u powoda materiał. Powód w bieżącej działalności musi utrzymywać stały tonaż surowca aby móc prowadzić działalność i sprzedawać kruszywo . Zdaniem powoda nic nie stało na przeszkodzie, by pozwany był obecny przy załadunku a po przywiezieniu towaru pozwany mógł go dodatkowo zważyć. Ponadto powód wskazał, iż nie posiada tylko jednego samochodu , którym wożone było kruszywo – wynika to jednoznacznie z dokumentów WZ, które zawierają różne numery rejestracyjne samochodów powoda. Powód wskazał, że między składem powoda w miejscowości C. , a budową pozwanego jest około 15 km a więc taka ilość kursów jaka została wykonana jest jak najbardziej rzeczywista skoro powód dostarczył materiał z własnego składu . Powód wskazał również, iż ugoda którą zaproponował tj. obniżenie należności o kwotę 10.000 zł dotyczyła jedynie okoliczności szybkiej zapłaty przez pozwanego zobowiązania, które wynosi wobec powoda 127.161,43 zł. Dodatkowo powód wskazał, że sprawa, która toczy się w prokuraturze dotyczy zapłaty za inne kruszywo , niż to za które powód domaga się zapłaty w niniejszej sprawie a także innych dokumentów WZ i faktur. Stąd też wniosek o zawieszenie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy stronami bezspornym jest fakt, że na zlecenie pozwanego powód dostarczał na prowadzoną przez pozwanego budowę w K. towar – piasek kopany oraz kruszywo wraz z transportem.

Na dostarczony towar powód wystawił dwie faktury vat nr (...) oraz FS (...), których suma stanowi wartość przedmiotu sporu.

(dowód: faktury vat FS (...) oraz FS (...) k. 4,5).

Towar dostarczany był na podstawie dowodów WZ, które w dwóch egzemplarzach posiadali kierowcy powoda dostarczający piasek i kruszywo na budowę. Jeden dokument pozostawał u pozwanego, natomiast drugi po

potwierdzeniu przez pozwanego lub jego syna własnoręcznym podpisem kierowca zabierał ze sobą i oddawał powodowi.

(dowody: WZ k. 6-15 , zeznania świadków J. S. (1), J. S. (2) k. 301-302).

Piasek i kruszywo na budowę prowadzoną przez pozwanego w K. wożony był z placu powoda znajdującego się w C.. Materiał nie był wożony bezpośrednio z kopalni. Na samochodzie była różna ilość kruszywa a ładowność pojazdu nie była przestrzegana na tak krótkim odcinku z placu na budowę pozwanego. Kierowcy powoda wozili również kruszywo i piasek z kopalni na plac powoda w C.. Przed wywozem materiału z placu był on ładowany przez powoda B. B., który ładował kruszywo na samochód. Przed załadunkiem ładowarka była ważona a następnie ponownie ważona z materiałem. Różnica pomiędzy pustą ładowarką a załadowaną stanowiła wagę materiału. Ilość kruszywa, która była na placu powoda wystarczała na realizację bieżących zleceń.

(dowód : zeznania świadków J. S. (1) , J. S. (2) , powoda B. B. k. 65,66, 301-304) .

W okresie od dnia 1 września do 2 października 2015r. powód kupował kruszywo w Kopalniach (...) SA w S..

(dowód : dowody WZ k. 74 – 171 zeznania powoda k. 65,66, świadków J. S., J. S. k.301-302) .

Na składzie powoda przez cały czas jest kilkaset ton kruszywa. Towar na budowę pozwanego wozili zawsze trzech kierowcy różnymi samochodami o różnej ładowności. Towar przeznaczony dla pozwanego był ładowany zawsze ze składu powoda, ze znajdujących się na placu zapasów towaru. Jeżeli nawet było tak, że towar był przywożony z kopalni i wysypywany na plac to i tak w celu dostarczenia towaru pozwanemu nie był ładowany ten towar przywieziony z kopalni ale ten z placu .

(dowód: zeznania świadków J. S., J. S. k.301-301, powoda k.65,66 k. 303-304).

Pozwany przyznał, że ilość towaru, za który powód żąda zapłaty zgadza się z ilością wskazaną w dowodach WZ załączonych do pozwu. Nie zgadzała się jednak zdaniem pozwanego ilość wskazana w innych fakturach nie objętych pozwem.

(dowód: pismo pozwanego z 22.06.2016r. k.177,178, dowody WZ k. 180-213).

W odpowiedzi na powyższy zarzut strona powodowa przedłożyła nie ujęte w piśmie pozwanego z 22.06.2016r. dowody WZ na okoliczność, że również i faktury wskazane w tym piśmie, a nie objęte pozwem, zostały wystawione prawidłowo a ilość materiału w nich wskazana wynika w całości z dowodów WZ.

(dowód: dowody WZ przedłożone na rozprawie w dniu 15.11.2016r. k. 294-300) .

Powód dostarczał pozwanemu towar samochodami o nr rejestracyjnych (...) przy czym samochód (...) posiadał naczepę (...).

(dowód: dowody rejestracyjne k.240-244, 250, 251 dane z Centralnej Ewidencji Pojazdów k. 280-282).

Nie przestrzegano aby załadowany towar zgadzał się z ładownością pojazdu gdyż nie było to konieczne na tak krótkim odcinku jak transport z placu powoda na budowę pozwanego. Możliwe było ustalenie ilości kruszywa na samochodzie poprzez zmierzenie metrem i przeliczenie na kubiki a następnie na tony.

(dowód: zeznania świadka J. S. k.301, zeznania powoda k. 65).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, które nie podważały ich prawdziwości, a także w oparciu o zeznania świadków i stron , które korespondowały z dokumentami pisemnymi, i którym to zeznaniom Sąd dał wiarę w zakresie w jakim znalazły odzwierciedlenie w dokumentach. Nie zasługują na

uwzględnienie zeznania pozwanego co do tego, że dowożony dla niego towar był wieziony bezpośrednio z kopalni gdyż nie znajduje to odzwierciedlenia w przedłożonych dokumentach a także nie wynika z zeznań świadków.

Sąd nie uwzględnił wniosku strony pozwanej o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie albowiem jak wynika z twierdzeń pełnomocnika powoda, którym pozwany nie zaprzeczył sprawa objęta postępowaniem prowadzonym przez Komendę Policji w K. dotyczy innych dostaw, nie objętych niniejszym postępowaniem. Ponadto do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie są potrzebne tachografy albowiem dotyczą one jedynie pracy kierowców i przerw w ich pracy natomiast nie wynika z nich gdzie były przerwy, a także jaka ilość kruszywa była przewożona.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Strony zawarły ustną umowę sprzedaży na podstawie, której powód zobowiązał się do dostarczenia sukcesywnie na budowę prowadzoną przez pozwanego kruszywa i piasku kopanego transportem powoda. Fakt zawarcia umowy nie był pomiędzy stronami sporny. Pozwany zarzucił w sprzecznie od nakazu zapłaty, że ilość dostarczonego przez powoda towaru była jednak mniejsza o 5,14% niż wynika to z dowodów WZ – na kwotę około 13 .000 zł.

Stosownie do art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W niniejszej sprawie powód przedłożonymi dowodami WZ wykazał, że dostarczył pozwanemu towar w ilości wskazanej w tych dowodach. Pozwany osobiście potwierdził w dowodach WZ, że otrzymał wskazany w tych dowodach towar. Pozwany przyznał, że ilość towaru wskazana w fakturach , za którą zapłaty żąda powód zgadza się z ilością podaną w dowodach WZ załączonych do tych faktur. Pozwany w toku sporu wywodził, że ze wszystkich dostaw otrzymanych od powoda, w tym również objętych pozwem otrzymał o 5,14% mniej surowca niż to zostało wskazane w dowodach WZ (przy czym co do piasku ilości nie kwestionował). Pozwany jednak okoliczności tej w toku sporu nie udowodnił, który to obowiązek, stosownie do art. 6 kc, na nim spoczywał. Pozwany zarzucał, że z innych faktur nie objętych pozwem nie otrzymał części towaru przedkładając te faktury i dowody WZ przy piśmie z dnia 22 czerwca 2016r. W odpowiedzi na ten zarzut powód przedłożył nie ujęte w tym piśmie dowody WZ na rozprawie w dniu 15 listopada 2016r. wskazując, iż ilość dostarczonego surowca wynika z całości z dowodów WZ. Pozwany w toku sporu nie wykazał również aby towar był dostarczany bezpośrednio z kopalni na jego budowę. Na wniosek strony pozwanej Kopalnie (...) SA w S. przedłożyły dowody wydania towaru zakupionego przez powoda. Pozwany jednak nie odniósł się do tych dowodów, nie dokonał również porównania dowodów WZ na podstawie, których otrzymał towar z dowodami WZ , które przesłały Kopalnie (...). Nawet gdyby przyjąć, że możliwe było dokonanie porównania tych dowodów WZ to jednak w toku sporu pozwany nie wykazał aby kierowcy powoda faktycznie wozili przeznaczony dla niego towar bezpośrednio z kopalni na jego budowę w K.. Kierowcy powoda wprost stwierdzili, że nie wozili towaru z kopalni na budowę pozwanego, a towar był wożony z placu powoda znajdującego się w C.. Stąd też nie można przyjąć, jak zarzucał pozwany, że ilość towaru wskazanego w dowodach WZ z kopalni powinna być taka sama jak w dowodach WZ wystawionych przez powoda.

Sposób ważenia towaru został przedstawiony przez powoda, a w trakcie dostaw pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do ilości otrzymanego towaru. Samo twierdzenie pozwanego, że otrzymał o 5,14% mniej towaru niż wynikało to z dowodów WZ było gołosłowne i nie poparte żadnym dowodem. Dodatkowo należy zauważyć, że w tym zakresie pozwany nie przedłożył prawidłowego wyliczenia tego procentu, ze wskazaniem dowodów, z których wynika, nie sformułował także żadnego zarzutu w tym zakresie w stosunku do żądania powoda.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, iż powód sprzedał pozwanemu towar objęty fakturami załączonymi do pozwu i dlatego na podstawie cytowanego art. 535 kc zasądził od pozwanego na rzecz powoda w całości dochodzoną pozwem kwotę.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 kc.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc.

Na koszty powoda składa się opłata od pozwu, opłata skarbowa od pełnomocnictwa oraz koszty zastępstwa procesowego.